

1840. ÉVI ÉS AZ ASZSZONYI VÉHNEK HEMESSEGERŐL VALÓ KÖNYVISMUSOK

RMK. I.
901

~~B.O. hung.~~

~~80.~~

B.O. I.

901

Teles.
(Serial.)

901

ASZSZONYI-NEMNEK

NEMESSEGE- RŐL, MELTOSA- GAROLÉSDITSI.

RETIRŐL VALO

Rythmusok.

Az Tekozlo Fiu Historiája notájára.

Syr. Cap: 36. v. 26. & 27.

*Azki jó Aszszonnyal bir, örökséget kezd birni, hozzája ha-
sonlo segítsege vagyon, es nyugodalom oszlópa.*

Ismét:

*Az hol Sövény nints, el tekozoltatik az örökség: es az hol
Aszszony nints, foházkodik az Szűkölködő.**W. G. P. B. B. B.**igazgató ur**Pest 1870 Aug. 10.**Terence museum
ajándéka*

Nyomtatott 1655. észendőben.

AD VATEM ET LECTO-
REM AUTOR.

KI Versíró Poéta vagy,
Ditsirésre kedved-is nagy,
Bár Férfiúnak jó hírt adgy,
De jó Afzszonyt hátra ne hadgy.
Adámnak ditsireti már,
Szinte elég s' többet nem var.
Afzszonyt ditsirni tsak nem kár,
Isten törvényében ki jár.
Kinek ditsiretit meg-ládd,
Ha ez Verset olvassa szád,
Vigyáz Éva serege rád,
Mikor olvasod jó szótád.
Gyakran ez kis Eneket mond,
Evának kedvét reád vond,
Ditsireti fonalát fond,
Ellene szólni oh ki gond.

AZ ASSZONYI-NEMNEK
NEMESSEGERŐL,
MELTOSAGAROL ES DITSI-
retiről való ENEK.

Z Menynec és az Földnek formáló Istene, az terem-
tett dolgoknak bölts gondviselője, minden-féle ál-
latnak kegyes éltetője, szépen minden művének jól
el-rendelője.

Az embert szent képére mikoron formálá, Fér-
finvá s' Afzszonnyá teremté alkotá, mind kettőt okos és bölts
lélekkel ruházá, hatalmas méltosaggal meg ajándékozá, *Ge-
nes. 1. v. 27.*

Edgyaránt mindenikbe eszes elmét ada, szollásra való erőt
hatalmason ólta, Vadon, Halon, Madaron lenne birodalma,
mind férfinak s' afzszonynak Isten parantsollja.

Eörök boldogságát is edgyaránt igirte, az Isten mind ket-
tőnek kegyessen rendelte, nints Nemnek választása színének e-
lőtte, ki jámborul él lészén bő jutalma érte. *1. Pet. 3. v. 7.*

Erre nézve edgyik-is másiknál nem nagyobb, férfiú az afz-
szonynál nem is méltosagosb, értelme és elméje edgyiknek sem
okosb, sok dolgokban de afzszony férfinál boldogb.

Melly dolog igazságát nem Logicus vallya, sem az tsalárd
Sofista hidgyed nem állattya, ki az embert tsak hamar álnokul
meg-rsallya, ha magára nem vigyáz hálójába hajtya.

Hanem jó Authorok bölts eszes irási, kik az jó afzszonyok-
nak voltak Patronusi, azoknak helyes fontos igaz ratioi, szent
Írásnak világos tiszta bizonyfagi.

Ezt adgyák mi előnkben meg-is bizonyították, afzszonyu
méltosagosbnak Férfiúnál vallyák, némely okokra nézve s' bol-
dogbnak kiáltják, én is im erről szollok minden fülek hallják.

Követve szollok pedig minden meg-botsáflon, igaz mon-

donak engem ez dologban vallyon, hazug hízeltkedőnek ne pronuciállyon, olvassa meg beszédem; az után ugy szollyon.

Mert az jó aszszonyoknak sem fizetések, én ezért nem kívánom sem ditsireteket, hanem mint gonoszoknak meg feddem vétkeket, akképpen meg ditsirem jóknak életeket.

Hallom sok emberektől miként rágalmazták, nem csak az rossz aszszonyt de az jót is gyalázzák, mindent ellene szólnak embernek sem mondgyák, meg érdemlett jószágát rútul eltagadgyák.

Ezt értvén szedegettem edgy néhány ratiót, ám szinte huszonkettőt kikkel áldom az jót, a' rosszról fel tölt céloim ne szaporítsak szót, ki tellyes életében nem tselekedett jót.

Mindazáltal ha mi rész ő ráis eshetnék, ez commendatio-ban ottan igyekezék, jóvá lenni az rosszbol sziből szándékozzék, az Istenes életre hogy menybe férkezzék.

Commendantur Mulieris Argumentis sumptis. 1. A Nomine.

Előszőr azért szómat kezdem az nevéől, első aszszony-állatnak neve jedzéséről; mert Evának mondatik mint az Irás erről, jó bizonyfagot térszen ez három börtörül: *EVA*.

Az Eva annyit térszen mint élőnek anyja, vagy ő maga az élet melly az embert tartya, férfi nevé az Irás Ádámnaknak kiáltya, és az földnek verhenyes agvagának mondgya.

Gondold meg mennyivel jobb az élet az földnél, annyival méltóságosb jó aszszony férjénél, mert emberi nemzetnek Isten az életnél, nem adhatott nagyobb az okos Lélek nél.

Az föld pedig csak néma nints érzékenysége; magában száraz sovány nints nedvessége, és ha nem öntözi hasádoz az szine, és ha nem mivelterik nem létszen gyümöltse.

Férfi is aszszony-nélkül sovány haszontalan, és nagy sok dolgaiban oh ki boldogtalan, ditsiretes dolgokra igen alkotmatlan, aszszony véle nem lévén bánattya fogatlan.

De nem csak az Nevéől aszszony ditsiretik, hanem több dolgokrol is ő commendáltatik, Istennek leg-utolsó művének mondatik, mert meny föld teremtsé rajta végeztetik.

2. *A fine Creationis.*

Holott azért utolsó teremtet állattya, aszszony nyilván Istennek főbb szebb alkotmánya, mert mielőtt azt formálá meg-szűnék munkája, aszszony lőn teremtsének vége és summája.

Őt Isten ez világnak ékes udvarában, minden módon elkészült friss palotájában, bé-vivé mint Királynér az szép Regiában, minden állatot vetvén neki birtokában.

Aszszonyt Paraditsomban igen Nemes helyen, Formálá az Ur Isten szép és kies kertben, az hol mindgyárt lehet nagy gyönyörűségben, miként boldog Királyné örömben bőségben.

3. *A loco creationis.*

Paraditsomon kívül Férfi formáltaték, mezőben több állattal edgyütt teremteték, Paraditsomban osztán által vitetteték, azért hogy oldalából aszszony formáltatnék.

Paraditsom mennyivel az több kerteknél szebb, az ő gyümöltis fáival leg gyönyörűsegebb, így aszszony-is férjénél sok dologban ékebb, szép gyümöltisözésével hasznosb tekinteteb.

4. *A materia ex qua.*

Ha peniglen tekintünk az materiára, melyből Isten az aszszonyt nagy böltsen alkotta, lásd ugy is az férfiat ha meg nem halladgya, tiszta és nemes lévén az materiája.

Férfiat az Ur Isten a' földből teremtsé, annak néma sárából agyagból épitté, de aszszonyt az eleven férfiuból vévé, tiszta lelkes állatnak tsontyából készíté.

5. *A causa efficiente.*

Es ezért az férfi természet munkája, aszszony pedig az Urnak keze alkotmánya, ő rajta is meg tettzik Isten ábrázattya szépségnek tisztaságnak ékes ajándéka.

6. *A pulcritudine.*

Ez drágalátos jobban sokkal nagyobb részt vő, sok aszszony férfiunál és természetéből, mert gyönyörű színt Isten ortzajára öntött, hogy szép és ékebb legyen minden állatok közt.

Kiuck az ő járása mértékletes ékes, az maga viselése oh ki

tekintetes! mozdulása állása testének teretese, jó aszszonynak
dolga mindebben helyes.

Minden ajándék felett való ajándéka, Istennek az aszszon-
nyon az kedves szép ortza, mellyre minden szemeit örömmel
fordítja, mellyről az szent Irás is bizonyosságát adja.

Embernek Leányinak gyönyörű szépséget, az Istennek fiai
láták ékeességét, mindgyarást meg-kedvellék s' ki-ki feleségét,
azok között választá életének felét.

Ez dolgot szent Moyses Genesiben írja, mellynek hatod
részében szépen be-foglaltja, Viz-őzön előtt való dolognak ki-
áltja, teremtsenek uránna hamar lőtt azt mondja.

Sára aszszony szépségét ajánlja az Irás, hogy az föld Leá-
nyi között nem találtatott más, olyan gyönyörűséges ékes mint
egy Pallás, Abrahámon Istentől mert ő volt nagy áldás. *Gen. 12.*

Rebekának szépségét Eliázár látá, az Urának Isáknak
mindgyarást jóvállá, alattomban magában rola ő ezt mondá:
Ez az kit rendelt Isten uramnak társává. *Gen. 24.*

Az gonosz és esztelen Nábál felesége, vala az Abigail kinek
ékelege, minden felé ki-terjedt gyönyörű szépsége, Dávidhoz
meg-mutatott nagy szép embersége. *1. Reg. 25.*

Ez Urának meg-tartá haláltól életét, meg oltalmazá an-
nak kintsét és mindenét, az pusztában bújdoso Dávidtól ő fér-
jét, szépségével meg-menté s' el fedezé vérkét.

Három féle az szépség melly Abigailban, éppen meg ta-
laltatott ez jeles aszszonyban, Lelkében efzes okos teste szép ál-
lásban, nyájasság beszédében kedvesleg szóában.

Ez nemes jószágokért Dávid az ortzáját, aszszonynak meg-
tisztelék egyes ábrázattját, Nabálnak az férjének meg-értvén
halálát, feleségül el-vővé s' tartá mint sajátját.

Bersabának szépségén igen kapa Dávid, mert szép és gyö-
nyörű volt bizonyoson elhidd, az Ura holta után ővé lőn éppen
mind, mellyről az Sz. Bibliát bátorfaggal fel-nyírd. *2. Reg. 11.*

Vastit, Hestert az Irás hires Királynékat, ajánlja és dicséri
mint szép aszszonyokat, azoknak hires nemes gyenge ortzájo-
kat, commendálja gyönyörű szép ábrázattjokat. *Hest. 1.*

den őt tsudálkozva nézné, Susánnát az két Biro igen meg-ked-
vellé, hogy szép gyenge ortzáját álmétkodva nézé. *Jud. 8. Dá. 13.*

Szent Job három leányi gyönyörűk valának, kik neki sok
próbái után adatának, kiknél szebbek ez földön nem találtatá-
nak, Charites aszszonyoknál ékeibek valának.

Moyses is Sido népnek ilyen Törvényt ada, hogy mikor
ellenségi ellen mégyen hartzra, és azokat az Isten kezébe adán-
gya, azoknak szép aszszonyit feleségül hozza. *Deut. 31.*

Mind ezek és hasonló példák erőltetik, hogy mind Isten s'
emberek előtt tiszteltetik, aszszonyoknak szépsége nagyra bő-
rsültetik, mindenféle rendektől kedve s'nek tartatik.

7. *A corporis habitibus.*

Az embernek fővebb és méltóságosb tagja, az feje az szép-
égre emelt ábrázattja, ez mutatja az Isten szeretetét rajta, ez
őtet az barmoktól szépen meg-választja.

Soknak férfiak között fejek meg-kopaszul, arról az haj le-
hulván homlokok meg-rutul, aszszonynak az természet adta
ajándékul, egészen hogy az haja ő neki el nem hul.

Férfiak szép ortzáját az szőr meg-rutittja, Pelyhes Szakál
és hosszú bajusz be-borittja, soknak orrát homlokát ember a-
líg látta, természet az férfiat annyira tsufollja.

Effélet mennyi gondja a' szakállal vagyon, mihezt fel két
fűsűje keze vagyon azon, tépi húzza hogy toll gaz rajta ne ma-
radgyon, Templomba s' piatz felé tisztán hogy indullyon.

Borbélynak mennyit fizet a' fő mosatásért, megnevelt sza-
kállának tisztogatásaért, ha mind azt computálná iszonyodnék
azért, sapolodnék az sok és számtalan költségért.

Külömben vagyon dolga az aszszonyi-állatnak, mert szép
fejér ortzáji tisztán megmaradnak, szőröktől és pelyhektől meg-
is nem rutulnak, aszszonyok azok miatt semmit nem busulnak.

8. *A mundicie.*

Tisztasága aszszonynak ebből is ki-tettrik, hogy midőn
egyszer vízben szépen meg-feredik, az után valahányszor tiszta
vízben mosdik, az víz kezei után meg nem motskofodik.

Az fer-

Az férfiú peniglen bár gyakran feredgyék, akar melly tiszt-
ta vizben újólég meg mosdgyék, vizet fel-háborítja hogy fel-
zavarodgyék, keze mosása után bé is szennyeződgyék.

9. *Aprocreatione prolis.*

Afzszonynak főveb tisztí méhében fogadni, az fogadott
magzatot hiven oltalmazni, ezért is szoktak többen hasonlok-
ká lenni, az anyyokhoz az kiknek méhek ből jöttek-ki.

Innét esik gyakorta annya ha goromba, fia vagy leánya is
lesz néki ostoba, ha penig vagyon annak esze s' okossága, részec-
lészen fia is ez szép ajándékba.

Ellenbe ha az atyák eszefek és bőltek, gyakorta ő gyer-
mekek lesznek esztelenek, ha peniglen esz nélkül azok szűköl-
ködnek, tsak annya légyen eszes bőlts magzatok lesznek.

Azért szeretik inkább anyák gyermekeket, mert tudgyák és
ismérik mint saját véreket, értik azokban lenni nekik többre-
szeket, hogy sem mint az atyáknek mert ők szülték őket.

Gyermekek-is ez okon kedvelik anyyokat, leg nagyobb
indulattal hogy sem az attyokat, az természet tanítja hogy sok
fájdalmokat, szenvedtek ő érettek méhekben kinokat.

Lac Muliebre.

Az természet afzszonyra ebben is vigyázot, hogy hathato
bőséges tejet néki adott, mellyel nem tsak magzattját táplálja
kit hozott, de sok betegeknek is adhat orvóságot.

Valerius egy iffiú köz afzszonyrol írja, hogy tömlőrtben
az annya éhel meg ne halna, mivel nem vala szabad ételt bé-ad-
nia, annyát afzszony tejével titokban táplálta. *Lib. 5. c. 4.*

Kinek ő kegyességét látván híres Roma, sőtét tömlőrtből
annyát ki-szabadította, mindeniknek bőséges prébendáját ad-
ta, tömlőrtből kegyességnek Templomát rakata.

10. *A pietate.*

Melly kegyességre afzszony hajlandob és készebb, férfi-
nál mindenkor könyörültebb, beteg mellet forgodni vigyáz-
ni szerényeb, vigasztalo beszéde az méznél is édesb.

Melly afzszonyon Istennek áldása s' jó kedve, és bőségesen
red ki. Őntőit kegyelme, hogy sok nyavalyásoknak orvos annak
keze, sok tudós Doctoroknál többet tud egy Szűle.

Az hol nincs afzszony állat mint Salamon mondgya, ott
nyeg az szegény beteg nincs ki vigasztallja, feje allyát tsende-
szen fellyeb magasztallja, nincs ki falat jó érket nyavalyáfnak
nyújtja. *Eccles. 36. v. 27.*

Afzszonyok emléjéről Orvosok azt írják, Vénekek hűlt
mellyekre ha alkalmaztattyak, életet ő melegségét azzal fel in-
díttyák, nevelik. Öregbitik egészségre hozzák.

Példa erre szent David kinek vén korába, szolgai keresé-
nek leányt Judeaba, Sunami Abisagot ki igen szép vala, Királyc
gyenge testével melegíti vala. *3. Reg. 1. v. 3. 4.*

12. *Ab eloquentia.*

Szóllok immár Istennek szép ajándékáról, az szóról és be-
szédrol mely az több állattól, szépen meg választ minket vadrol
és madártól, melly méltán dicsértetik régi Poétáktól.

Egy azok között az szót szinte ugy bősüll, mint halhatat-
lanlagot olly nagyra itéli, Hesodius embernek főb kintsévé té-
szi, ezüstnél és aranynál drágabnak intézi.

Ez kedves ajándékba afzszony férfinnál, sokkal inkább ré-
szesült beszédében annál, mert bőveb és ékezeb szava az uránál,
szépen folyo beszéde hathatob sokaknál.

Bizony mennyi emberek ez világon vannak, voltak és ez
után is naponként származnak, annyoktól daikájoktól szólnia
tanulnak, afzszony munkája által ez szép jóhoz jutnak.

Ebben is az természet valóban kedvezett, és meg mara-
dásokra afzszonyoknak nézett, hogy némát ő közöttük ember
ritkán lehet, halgató gondolkodo köztük el nem élhet.

Semmi Musikás nem ér afzszonynak szovával, zengedező
gyönyörű vékony notájával, és annak az hallásra méltó szép
hangjával, kedves éneklésével és dudolásával.

Szép dolog meg-halladni azzal az férfiat, mellyért kissebb
embernél minden féle állat, az szóval meg-előzi férfit afzszony-

amat, melyet eubet oktatán barmokat meg nahanu.

10 Szállok az Ur Istennek testi áldására, melyet elsőben hinte atyánkra Adamra, kétség nélkül Evaért indult Isten arra, az kit mig nem formála Adamra nem monda. *Gen. 1. v. 28.*

13. *A causa finali & benedictione Dei.*

Idé néz Salamonnak tanubizonysága, az példabeszédekben meg hagyott mondása, az kijó-aszszonyt talál léssen sok jószága, mert Urul vagyon annak bőséges áldása. *Prov. 18.*

Nem hasonlíthatik semmi az emberhez, kinek van szerentsége az jó feleséghez, mert az mint a' bölts Syrak régen szoltottehez, minden kedveltség felett való kedvelőség ez. *Ecl. 20.*

Férje ditsőffégének az jó aszszonyt hja, bölts Salamon és Szent Pál azont bizonyítja, mi legyen ez ditsőffég hogy ha ki nem tudja, annak az ő mi voltát ilyen képpen hallja: *Prov. 12. 1. Corinth. 11.*

Gloria descriptio.

Bánatnak sok munkának örövendetés vége, kévánt nyugalomnak tökélet öröme, ditsőffégnek mondatik; mert ezekben szive, az embernek meg-nyugott s' meg-elégűt véle.

Az jó aszszony férfinak ilyen ditsőffége, mert azzal ép és egész az ő embersége, abban vagyon ő néki boldogsága dísz, az minden nyugodalma kedve seendessége.

Ezért várja fejére Istennek áldását, minden ő dolgaiban előmozdulását, várja ő jószágának meg szaporodását, mert kévántága szerint meg-találta tárját. *Psal. 127.*

Méltó az jó férfinak az illyent szeretni, és előmenetire sérényen vigyázni, térdénálva Istennek szükség imádkozni, ez illyennek éltéjért sziből könyörgeni.

14. *A factis fortitudine & prudentia.*

Mit mondgyak aszszonyoknak ő erősségekről, a' férfiakon való nagy győzedelmekről, sok dolgokban meg-probált eszeselméjeiről, eszesek ezekbe is, az írás szollerről.

Vallyon férfiak között ki volt méltóságosb, Adamnál? avagy eszesb, nemeseb méltóságosb? minden féle dolgokra sérényb.

11 rényb alkalmatosb? meg-győzvén Eva anyánk nálánál lőtt okosb? *Gen. 2.*

Samsonnál leg erőssébb ez világon nem volt, Filistéusok vére ki miatt gyakran folyt. Felesége ő néki mind addig s' addig szolt, hogy meg-győzvén Gázaban rá szakadott az bolt. *Jud. 14.*

Bersabénak szépsége Davidot meg-győzé, Salamonnak bölts fejét aszszony meg-szédíté, az nagy tűrhető Jobot Sátán meg-nem ejté, felesége beszéde átokra ingerlé.

Ki volt áhíthatosabb Péternél az hitben, az Ur Christushoz való buzgó szeretetben? csak egy grengelcányzó de meg-győzé ebben, meg-tagadván Mesterét csak féltelemben. *Luc. 22.*

Volté böltsébb hatalmasb valaki világon, az Ur Jesus Christusnál? ki sok nyomorulton, könnyörült; győzedelmet vévén az Sátánon, hogy birodalma alól mindent szabadítson.

Még is az Kanabéli aszszony őt meg-hajtá, erős ratioival mind addig untatá, mig nem annak leányát szépen meg-gyógyitá, őrdög hatalma alól ki is szabaditá. *Matth. 15.*

Romai nevezetes és nagy Ecclesiát, heredik Janos Pápa el-rejtven aszszonyfagát, eszefféggel tetteten ő férfiasagát, tsodaképpen meg-győzé lásd Historiaját. *Platina de Johanne 7.*

Szép Rakel ditsírtetik hogy attya Bálványit, mesterséggel el-réjte faragot képeit, rájok ülven tetteté aszszony természetit, meg-jádzottatván Labánt el-dugá Istenit. *Gen. 31.*

Rebeka eszeffégét az irás ajánlja, hogy Iakkal az áldást Jakobra mondatya, maga Esau való első szülött fia, és fő-képpen az áldás ő illeti való. *Gen. 27.*

Hogy Jeriko Városat Josue kimlete, abban Sido kimket, Raab aszszony el-rejté, azoknak keresőit eszeffen el-inté, mely tselekedetivel igassagát lelé. *Jos. 2. v. 6.*

Ki mene eleiben Jahel Siserának, bé hívá Sotorában s' mine szomjuhozónak, viz helyén tejet ada innya ez Hadnagynak, Palástyával bé-fődvén alunni hágy annak. *Jud. 4. v. 18.*

Azonközbe csak ritkon Satorba bé-menvén, Satornak hegyes szeg bal kezében lévén, egy nagy vastag pőrölyt is job kezében vévén, meg-őlé, az vas szegert vak szemében vervén.

Sifara Jahel aszszony gondyfelésére, bizta vala ő magát hű őrizetire, de még is hogy meg. őlé ditsirtetik érte, és áldotnak mondatik népnél közepette.

Olvasd meg Judit aszszony szép Historiáját, abban Holoferneshez lőtt oratioját, hazája mellett való hű forgolodását, híres és nevezetes vitéz bátorságát. *Jud. 11.*

Gyönyörű meglehetően beszédével, Assyria Hadnagyát böltseszésséggel, meg. ejtő fejét vévén maga fegyverével, Bétuliába menvén éjel az fejével.

Mellyért őtet azítás nagyon magasztallja, Sido Papok és az nép ditsiri és áldgya, hogy hízeltkedéssel Hadnagyot megtsalta, maga veszedelmére őtet tanátsolta.

15. *Ab innocentia.*

Továbbá aszszonyoknak az ő méltóságok, ártatlan életek. ből tettzik meg jószágok, mert tőlők nem aradtak annyi gonofságok, férfiakról érettek leg több hamisságok.

Adám az első embert törvényét Istennek, által. hága beszédét szent teremőjének, az mellyért bé. zárlatéka kapuja mennyeknek, ő miatta mindenek halálba esének. *Gen. 3.*

Miadnyájan az Adámban vétkezünk ez napig, ő miatta, nyomorgunk tellyes életünkig, ő benne halunk meg is veszdünk mind fottig, Evának semmi vétke nintsen ebben eddig, *1. Cor. 15.*

Mert nem aszszonytól tiltá Isten meg az almát, holott tilalom után teremte az Evát, hanem férfinak adá illy parantsolatyt, hogy gonosznak és jónak ne illesse fáját. *Gen. 2. v. 16.*

Istentől az aszszony nem azért feddeték, hogy az meg. tiltott fának gyümölsében évék, de hogy alkolmatosságra miatt. adaték, az vétkekre Adámnak és ok szolgáltatték.

Ezt pedig tudatlanul aszszony tselekede, mivel az gonosz. őrdög őtet meg. kisírté, tsudálatos szépségét látván meg. kerülé, teremtetett állatok közt hogy ékcsnek lelé. *Gen. 3. v. 13.*

Irigylé hogy Istennel gyakran beszéll vala, szent színének előtte igen kedves vala, halhatatlanságot is neki ígirt vala, Istennek ábrázattya ki. mutatya vala.

Az mint Adám bé. zárlá mennyeknek kapuját, úgy Kain. az Pokolnak meg nyitá ajtaját, ő lőn elsőször ily gyilkos, s' igaz tagját, nagy botral agyon veré Abelt atyafiat.

Ez Adám első fia Isten jó voltában, lőn elsőször kérséges irgalmasságában, nem hívé hogy bűnci lésszenek bocsánatban, hanyat homlok rászitá magát kárhozártban.

Kain után az Lamek lőn két feleségű, fellette igen gonoszbuja természetű, Noe lőn első részeg s' bor miatt jó kedvű, Kám miatt lőn ugyan ő mezitelen testű. *Gen. 4. & 9.*

Nemrod lőn e' világon leg első kegyetlen, Bálvány imádó hamis igen istentelen, férfi volt leg elsőször parázna szemtelen, atyafiat sem hagyván el meg. ferteztetlen. *Gen. 10. 8.*

Szűvetseger elsőben az férfiak törttek, a gonosz őrdögökkel barátságga éltek, azok enyet sok féle tudományt fel. leltek, sok gonosz mesterségnek szerzőivé lőttek.

Tíz fiai Jakobnak férfiak valának, leg első árulóknak őktaláltatának, Jofefer mert el. adák Ismaeliraknak, széllyel alá s' fel járó gonosz Kalmároknak. *Gen 37. v. 27.*

Tsetsemő gyermekeknek gyilkosa volt első, Aegyiptusi Faraho az gonosz őldöklő, ki miatt Sido fiu nem lesz vala élő, mert mindent akar vala vízben vesztetni ő. *Exod. 1. v. 16.*

Sodomár és Gomorrhát az férfiak veszték, fertelmes bujasággal ugyan el. szűllyeszték, hogy az természet ellen egymást rúttólélék, az nagy szép városokat föld gyomrába ejték. *Gen. 16.*

Hogy ha az aszszonyoknak Historiát írni, szabad lőtt volna némely dolgokrol szollani, tudnának férfiakrol ők is emlékezni, soknak gonosságarol bizonyoságot tenni.

Kik között vadnak nagy sok lopók ragadozók, kegyetlenek gyilkosok tsalárdok árulók, házak gyújtogatói, hamisságot mondók, sok féle gonosságra által úrat nyitók.

Fogházban tömlőtzeben mennyi foglyok vannak, rossz tsellekedetért békákban tartatnak, és mennyi akasztó fán s' nyársban meg. száradnak, leg többben az férfiak száma közzül vannak.

Férfiak felől adgya az írás előnkben, hogy sok feleségek

volt nem nyugován egyben, ezt olvastuk Abraham s' Jakób életében, és ugyan sokak felől az régi törvényben.

Sámsonnak, Elkánának, Saulnak, Davidnak, és annak a' fiának az bölts Salamonnak, Roboamnek, Kalebnek, a' nagy Asverusnak, sok feleségi voltak több sok férfiaknak.

Némelyek azokkal is meg nem elégettek, ágyasokat de bővön tartottak mellettük, szolgálokhoz is sokan gyakorta bementek, az ő kívánságoknak így eleget tettek.

Aszszonyállatot pedig nem talál szűfélért, az ki táplált volna három vagy négy férjét, inkább le-tötte volna szerelmes életét, hogy sem sokkal közlőtte volna az ő testét.

Nem szollok én itt némelly közönségekről, az kik nem tettek vallást az keresztyén hitről, sem semmiben nem fűgnek Isten szerzésétől, az melly ez hogy jó aszszony fűgjön csak edgy férjtől.

Sokkal is mértékletesebb aszszony férfinál, magát meg tartoztatob tisztább szentebb annál, mint ezt meg olvashatod sok Authoroknál, Pogányoknál s' Istennek szent Profétainál.

16. *A continentia.*

Magát meg-tartoztató vala az két Sara, mint Abraham s' Tobias szerelmes ágyassa, szemérmes Abigail és Artemisia, Argia Polynices Thebanusnak társa.

Illyen vala Pompeus drága Juliaja, Catonak eszes kedves édes Partiája, illyen vala Grakkusnak szép Cornéliája, Sulpitius Polgárnak ő Messalinája.

Pontusi Mitridatus Kiralynak az társa, illyen vala az kegyes szép Hipocratea, tőkélletes és tiszta életű Susanna, ama Romai híres pogány Lucretia.

Lentulus felesége illyen Sulpitia, az Görög Ifigmea és Kalidonia, illyen vala Atlanta Krise és Kassandra, tiszta életű Volska és Kamilla.

Készebbek voltak ezek életek le tenni, szemérmességekben hogy sem kárt vallani, tőkélleteségeket tisztán meg-tartani, akarták ez aszszonyok így híreket hadni.

Ez is mentőragokra vagy on a szszonyoknak, hogy ez világunk három nagy tartományinak, az ő nevekről régen neveket származtanak, mint erről az Poeták igen szépen írnak.

Asia neveztetik Asia Nympharól, Europa Agenornak az ő leányáról, Africa hivattatik Lybia aszszonyról, ki származott az híres Nemes Epafustól.

17. *Asumma in maritos charitate.*

Mit mondgyak aszszonyoknak ő szereteteiről, férjekhez meg mutatott kedveskedésekről, volt olly kifizomoru hirt halván az Férjéről, nem szánta meg-fosztani magát ez élettől.

Markus Cato leánya így tőn az Portia, ki mihelyt az Urának halálát meg hallta, keserves zokogással Brutust jajgattya, Filippisnél kit meg-öt az ellenség kardgya.

Ki hogy fegyvert nem lele sohul ő házában, meri feltették az szolgák hogy magát buvában, meg őli, el-dugták volt előtte az boltban, azért eleven szener vőn bé az szájában.

Azt el nyelvé nagy kinnal meg hala Brutust, ő életét le-tévé szerelmes társáért, emlékezeti maradt ez tselekedetért, házaságban gyakorolt buzgó szeretetért.

Hát mit tselekedtenek amaz jó aszszonyok, Lacédemon városban az kiknek az Urok, rómlőzbe vettettek volt hogy lenne halálok, valami pártütésért iszonyu romlások.

Ezek az jó aszszonyok az rómlőzbe mentek, és a' rómlőz tartottul szabadságot kértek, hogy szollyanak csak egy szót vélek az ő férjek, mivel azon étszaka lenne veszedelmek.

Bé-menvén az rómlőzben Urokat kesergik, és azoknak ruháit ő magokra vészik, az ővéket pedig len férjek fel-öltözik, hogy bánattyok rettessek fejek bé-fedezik.

Az után az urokat rómlőzből ki-küldik, magokat azok helyén az fogásban vetik, csak hogy azok éllyenek éltek nem-kéméllik, szabad akarattyokból férjekért le-tészik.

Nagy szeretet volt ama Dido Elyssaban, hűség szemérmességek ez Pogány aszszonyban, és nagy tőkélleteség minden-dolgaiban, mellyért el-terjedt neve szerte ez világban.

Hogy izemermeteiséget éppen meg-tartana, ferje halála után meg-oltalmazassa, és máschoz azon kívül magát ne adhas-
sa, egy rakás égő fára fel-hágván meg-hala.

Emlekezetre méltó az Artemisia, Kária nagy Országának gazdag Királynéja, kinek mikor az ura Mausolus meg-hala, vi-
gaszthatatlanul sir kesereg vala.

Nem elégedvén vele hogy Ura testének, olly koporsót ké-
szítte hideg tetemenek, világ hét tsudái közt az melly leg éke-
nek, tartatnék, miként erről Bóltsek emlekeznek.

Hanem Ura fejének az Kaponyájából, Pohárt tsinála an-
nak meg-száradt tsontyából, s' Ura porrá lőtt testét nagy buz-
goságából, lassan lassan meg-ivá-fottig az pohárból.

Valamennyiszer ijutt annyiszor jaj szóval, siratta kedves
Urát nagy zokogásokkal, végre meg-emésztetvén szüntelen bá-
nattal, el-száradta meg-hala Uráért nagy búval.

Idé nézz hogy mindenkor jó aszszony Urához, kegyesség-
ben viseli magát ő társához, bánattyát hogy ha láttya nyúl vi-
gasztaláshoz, mellyel férje szívében nagy tsendességet hoz.

Az férjü peniglen leg-gyakorab komor, haraggal és bofz-
szúval nagy sokszor szíve forr, főképpen hogy ha fejét meg-szé-
diti az bor, olly előtte jó aszszony mint szél előtt az por.

18. Acomparatis.

Hogy ha mi ditsiretes dolgot fel-találunk, az híres férfiak-
ban valamiket látunk, az aszszonyok felől is hasonlót olvasunk
még sokkal nagyobbakat ha jól rá vigyázunk.

Ditsiri az szent Irás azért Abrahámot, hogy kész volt meg-
áldozni az fiát Isáákor, ki nem ajánlya amaz jó aszszonyállatot,
hét fiával szenvedett ki Mátyromságot. Gen. 22. 16.

Kinek tselekedetét az irás ajánlya, jók emlekezetre mélt-
tonak-is mondgya, ki szerelmes gyermeket űstben forrania, lát-
tya vala iszonyu kinnal meg-hálnia. 2. Mach. 7. v. 20.

Még-is nagy békeséggel tsendeszen szenvedni, bizonyos re-
ményt Istenében veti, külön külön fiait bátor szível inti, ké-
szek legyennek az kint Istenért szenvedni.

Férjü szíve vala az aszszonyi testben, része lévén az igaz
nemes böltsességben, fiait bátoritá nem ejté kétségben, része
vélsen az jövődő fényes ditsőségben.

Méltó szép ditsiretre az Loth Patriarcha, jövevényke-
hiván bé az szállására, Ha tekintünk az kegyes Sunai aszszonyra
hasonló gondot viselt szent Elyseusra. Gen. 19. v. 2. 4. Reg. 4.

Mert külön való házat neki tsináltata, hogy mikor azon-
elő menne ott szállana, az hol mindenkor lenne bővös prében-
dája, étele és itala tsendes nyugodalma.

Isaak Patriarcha is méltán ditsirterik, hogy magtalan tár-
sáért sziből esedezik, az Istenől magzattal menyből meg-álda-
tik, két fia Esau és Jákob születtetik. Gen. 25. v. 21.

Nem ezt tselekedte az Anna magáért, könyörögván I-
stennek az fiu magzarért, reá tekinté az Ur esedezéséért, neki
adá Samuelt meg-szányán kedvéért. 1. Reg. 1. v. 13.

Mojzes az Istennek szerelmes embere, hogy éppen el ne-
veszne az Izrael népe, buzgó szeretetiből könyörgött érette, I-
stennek tsapásatol azt így meg-mentette. Exod. 32. v. 37.

Hasonló ditsiretet érdemel az Esther, Assverus felesége az
drága jó ember, Sidóknak az Királytól ő is kegyelmet nyer, mi-
atta Aman teste akasztó-fán hever.

Hogy az nagy Goliátot Sz. David meg-győzé, Parityából
egy kővel az homlokát lövé, Sidók gyülekezete őtet meg-di-
tsiré, hogy az Isten népének szidalmát el-vévé. 1. Reg. 17.

Nem kisebb ditsiretet érdemel az Judit, Syrusok táborára
ki bátor szívet vitt, számtalan pogány saggal nem gondolván-
semmit, sőtét éjel le-vágja az fő Generalist. 1. Reg. 13.

Jonatás ditsirterik hogy iffiú Davidért, veszedelemre adta
magát baráttyáért, Saultól meg-mentette az nagy szövetségért
mellyért halált kostoni nem szántak egymásért. 1. Reg. 19. v. 2.

Ugyan Daviddal Mikol ezent tselekedte, éjel Urát abla-
kon alá crefztette, ágyába egy néma kép tőkéjét rejtette, halál-
tól így az férjét ő-is meg-mentette. 1. Reg. 19. v. 12.

Ditsiretet érdemel az Geti Ethai, mert hogy David Abfo-
lon előtt kezdett futni, semmiképpen ő tőle el nem akart válni

mind életbe nalarba együtt kevelt fenn. 3. Reg. 13. v. 21.

Szinte illy ditsireres dolgot tselekedett, Ruth aszszony az Napával és bujdosni kezdett, házát és nemzetségét s' mindent el felejtett, mindenben Noemival szépen meg-edgyezett.

Ruth. 1.

Ditsirtetik Salamon hogy bõlts itélettel, parázna aszszony fiát nemes meg-ért eszszel, az haláltól meg-tartván meg-adta épséggel, az annyának az ki azt fogadta jó kedvel. 3. Reg. 3. vers. 21.

Tekuvai aszszony is ezen jót érdemli, Absolonhoz Davidot mert meg-engeszteli, bõlts beszélgetésével Királyt arra vészti, hogy életét meg hadgya fiának azt nyeri.

Az Új Testamentum-is Zakariust ajánlja, hogy felét jószágának szegényeknek adta, az özvegy aszszonyt Urunk fellyebb magasztalja, az ki két fillért vetett az kintses ládába. Luc. 19.

Mindeneket ha elő akarnék számlálni, férfinál jó aszszonyt fellyebb magasztalni, így sokáig kellene beszédemnek nyúlni, mert jó aszszonyt eléggé meg nem ditsirhetni.

Ersébet ditsirtetik ártatlanságáért, az Isten előtt való igaz életéért, az szent Törvényben való igaz el-járásért, szent parantsolatinak tselekedetiért. Luc. 1. v. 6.

Emanuel leányának áhíratossága, nyilván vagy on Annának az ő buzgósa, bõjti és könyörgése szorgalmatossága, Templombéli Istenes gyakor imádsága. Luc. 2. v. 37.

Férfiak között vallyon olly hiri kinek volt? mint Kánaai aszszonynak az ki Urunkal szolt, kit Christus kemény szovafoha hátra nem tolt, leányának gyógyulást nyert maga bünbe nem holt. Matth. 15.

Az ver folyást szenvedő aszszonyi-állatnak, nagy alázatosságát hallod kit ajánlnak, az szent Evangelisták Egig magasztalnak, ki meg-gyógyult ruháját hogy érte Christusnak.

Matth. 9.

Üdvességes Davidnak pœnitentiája, de sokkal Magdolának élet jobbitása, nagy buzgó szereteri Christushoz jo

volta

volta, kenettetik illattya sok könyhullatása. Luc. 7.

Nyilván vagy on Márthanak szorgalmatossága, Urunkhoz meg-mutatott hű gazdálkodása, az ő kedvéjért való sok forgolodása, mellyért el-hittem lészzen bőséges jutalma. Luc. 10.

Tabitha kit Dorkásnak más neven neveznek, Alamisnak adott sok szűkölködőknek, és köntösöket tsinált özvegy szegényeknek, mellyért eddig meg-maradt nagy hire nevének. Act. 9.

Ha Férfiban valahol fogyatkozás történt, az mint hogy szokott lenni gyakran és naponként, ott sokan az aszszonyok talátnak jó hirt, mint erről az új Frigyet meg-láthadd részenként.

Hogy Maria Magdolna kenerét ki-önté, Christus Urunk fejére ugyan bővön tölté, ezt Judás többi között igen neheztelké, jó tétét rékozlásnak és kárnak itilé. Matth. 26. v. 7. 8. 9.

De kinek volt jobb ügye mint ez jo aszszonynak, mert az neve könyvében új Testamentumnak, jó dolga hirdettetik ez széles világnak, emlekezeti marad el-is nem vész annak.

Nem olvastuk írásban ezt az férfiakrol, hogy szolgáltak Urunknak az ő marhájokból, de olvastuk az kegyes és hű aszszonyokrol, hogy gazdálkodtak néki az ő jószágokból. Luc. 8.

Nem férfi szollott Urunk mellett s' fogta pártját, midőn gonosz Sidoknak szenvedte rút vádgyát, hanem egy aszszony ember fel-emelvén szavát, boldognak szerentséfnak mondta Jesus annyát. Luc. 11. 15.

Nem aszszony árulá-el Christus Idvezitőt, hanem az hamis Judás az igen jól tévőt, hatharó beszédével mindent jora intőt, minnyájunknak Mennyeke által útát szerzőt.

Hogy Urunk az Kereszt fát nagy fáradva vitte, az Kópásztó hely felé az vállán viselte, nem férfiak siratták jajgatták érette, hanem sok jo aszszonyok serege könyvezte.

Egy Apostol sem állott Kereszt-fája mellett, az egy szent János kívül kit igen kedvellett, hanem Mariák voltak az kikkel beszéllett, azok szemek láttára sok kinokat szenvedt. Joh. 19. 25.

C 2

Joreg

Jo reggel az aszszonyok nem férfiak mentek, az ő kopor-
fojához kik kenetet vittek, sok jeles ditsiretes dolgot tseleked-
tek, fel-támadást Angyalok nékik jelentettek. *Marc. 16.*

19. *A Prophetandi & docendi peritia.*

Sokan aszszonyok között Prophéták is voltak, ditsirettel
Nép előtt kik világoskodtak, minden Nemzetek között nagy
hírt nevet hadtak, feleletet sokaknak gonoszt vagy jót adtak.

Mojzesnek és Aronnak nények az Mária, az Isten népe
között ilyen vala Olda, ilyen vala Debbora Anna Profétissa,
Ersébet s' Eilepnék négy Apostol leánya.

Az pogányok közt pedig ilyen volt Kassandra, az Trojai
Priamus Királynak leánya, híresek az Papságban az Ifiginia,
Dianának, Melissa Cybelének Papja.

Effélék voltak ama' tiz híres Sybillák, mint Varro, Lactan-
tius rólok bizonyittyák, mindnyájan az Istennek egységét ál-
latták, ő nagyfagos dolgait böltsen magyarázták.

20. *A Philosophandi, orandi, versifican-
di doctrina.*

Ha pedig tekintünk az Eilosophiára, Pythagorás oktatta fe-
leségét arra, és az ő leánya is kinek neve Dáma, attya bölts
mondásinak volt magyarázoja.

Bölts volt az Diorima s' híres Aspasia, Socratesnek min-
denik tanítvány aszszonya, Mantinea Platotól tanult s' Eilefia,
tudományért terjedt ki nevek ez világra.

Geminat Amfikleat Plotinus ditsiri, Lactantius Themiste
jo aszszonyt hirdeti, örök emlékezetre méltónak ítéli, ő bölts
tudományaért nagyra is böltsülli.

Nagy Sandortól éppített Alexandriában, tanít vala edgy
aszszony Plato Scolájában, Hypatia a' neve minden tudomány-
ban, híres és látott hallott, bölts az Eifikában.

Theon Philosophusnak leánya ez vala, akkori tudós em-
bert mind meg-előz vala, mellyért reá nagy sokan irigykednek
vala, Cásareába szegényt számkivették vala. *Socrates Hist. Eccl.
lib. 7. c. 15.*

Az Oratoriában és az Vers írásba, Híresek Armenia, Saffo
Kopiota, Hortensia Lucera és Kornificia, Valeria, Corynna,
Eryna Telia.

Az bölts Salustiusnál tudós Sempronia, Törvény magya-
rázoknál eszes Kalfurina, az Grakkusoknak anyok híres Kor-
nelia, Scipio felesége okos Emilia.

Lukanus felesége tudós vala Polla, segítvén az ő férjé-
könyvemendálásba, Pamphilus felesége Görög Damofila, Dia-
na ditsirettit versel írta vala. *Statius libr. 2. Sylvar. Theophr. in
vita Apol.*

Arete Aristippust fiát tanította, egyebek tsudájára Filoso-
phiára, Scythák Király néja is Istrina oktatta, Silemet az ő fiát az
Görög írátra. *Herodotus in Melpo.*

Lydiai Vers író vala Sosipatra, serény bölts és hatalmas
minden tudományba, annyira hogy az köz nép azt ítéli vala,
hogy valami Istentől tanított volt. *Eugapius apud vola terr.*

Ha meg engedve volna aszszony-állatoknak, hogy közön-
séges helyen ők is tanítsanak, természet szerint arra hajlandók
volnának, hogy minden mesterséget hamar tanulnának.

21. *A regimine & arte militari.*

Olvaszuk aszszonyoknak országlásokat is, méltóságok ki-
tettzik nekik abból is, tudták magok viselni férfit modra is,
kiknek historiáját tudgya akar ki is.

Niurus halála után Babyloniába, Semiramis országlá szél-
lyel Kaldeába, negyven esztendőig lőn híres birodalma, böltsen
országá népét igazgattya vala.

Ujonában éppité Babylion városát, szélessen és magassan
rakatá kö-falár, hallatlan mesterséggel tsináltatá tornyát, és az
város közepin drága szép Templomát.

Egy köböl vágata ki hatalmas Oszlopot, mellynek tartott
az hofszáz száz ötven láb nyomor, mellyet sok szekerekre nagy
bajjal vonatott, Arabia hogyétől Babylionba hozott.

Leg tettreres látható közönséges helyre, Babylion úrtá-
jának az leg szebbikére, emeltré, hogy lenne kedves az nézésre
ez világnak hatodik tsudája is lenne.

Jerusalem városát Artalia bírta, és hat esztendő alatt Judát igazgatá, gazdag Saba országot aszszony oltalmazá, ki bős Salamon fényes udvarát meg-látá. 3. Reg. 10. 2.

Szeretsenek országát az aszszonyok birták, mind Kandaes volt nevek az kik igazgatták, eszések hatalmasok véreket, nem szánták, országokért ontani s' azt úgy oltalmazták.

Thomyris Massagéták híres Királynéja, vitéz módon az hartzon forgolodik vala, Cyrust Perák Királyt meg-is győzte vala, és mint ellenségének fejét vőtte vala.

Manfólus felesége az Artemisia, kiről im csak nem régen Historiám szolla: Ura halála után sok hartzokon forga, Rhodusi gazdag népen győzedelmet látá.

Vitézséggel fényesek régi Amazonok, Scythiai nemzetből eredett aszszonyok, az kiknek meg-hodolnak nagy sok tartományok, mert valóban serényen forgott kardon karjok.

Olvafluk szerinszerte mind az két írásban, az pogányi s' Isteni szent Historiában, hogy aszszonyok Nemzetek oltalmazában, hűséggel forgolodtak annak tartásában.

Az kik közzül sokakat most elő-számláltam, és nekik dicsőrekes jó hirt nevet adtam, férfakkal is őket őszve comparáltam, jó magok viselését az kiknek olvafltam.

Az régi törvényt szerző Lycurgus és Plato, mivel mindenik bős volt sokat által látó, természet dolgairól mélyen tudakozó, rudták aszszony férfinál hogy nem alább való.

Mert akar az elmének tekints éleltségét, akar pedig az testi tagoknak erejét, vagy pedig a' természet kellő nemességét, mind ezekben az aszszony meg-találta részét.

22. *Ab habilitate discendi tum literalem tum vero militarem scientiam.*

Ezek az bős emberek ez okon rendelték, hogy egyaránt férfival aszszony taníttassék, Deák tudományra s' hartzra oktattassék, és parittyalövés neki mutattassék.

Lovag

Lovag gyalog hartzokon egyaránt forogjon, vitézkedni mezőben Sátorra vonni tudgyon, bátorkodást és kővel hagyíttást tanuljon, hazájának szinte úgy mint Ura szolgályn.

Voltak olly Nemzetségek kik közt az férfiak, Puhán éltek hevertek semmit nem dolgoztak, feleségek mezőben szántottak kapáltak, éppítették hartzoltak s' hiven kalmárkodtak.

Scythák, Ráczok, Gallusok és több nemzetek közt, aszszony az férfival hasonló tisztet vőtt, békeség s' hadidején egy végezések lőtt, aszszonyt őtanásából senki ki nem üzött.

De mire jutottak oh szegény aszszonyok, majd minden nemzetek közt vadrok mostan tsufok, senki semmit azt látom nem árti rajtatok, olly igen alá szállott az ti méltóságok.

Es ha csak az roszszakat szólnak közzületek, el-hírttem, hogy azt még is könnyebben tűrnétek, de hogy mind elegyesleg gyaláznak bennetek, ezen fonnyad kesereg és eped szívetek.

Ezt én nem szenvedhetvén úgy állék mellétek, oltalmazám mint tudám ti igaz ügyetek, már kezetek be adom jó nevet vegyétek, ez kisedő írásomat meg-is bősüllýétek.

Kérlek felette igen hogy fényeskedgyetek, szent éléttel erköltset és példák legyetek, ne légyen haszontalan ez dicsőretek, ez világra ki-terjedt hiretek nevetek.

Im sokak gyalázást éreztetek fel vőm, magamat mint egy Celullövöldőzni fel-tőm, irigy Zoliuslészén immár ellenkezőm, ám lássa; több dolgokra lészén fel-serkentőm.

De nem mondtam annyit az mennyit el-hadtam, commendatiorokban sokat el-tírkoltam, világos igazságtolerre indítottam, hogy ti méltóságokrol ez keveset szóltam.

Mert ki győzné azokat mind elő-számlálni, az aszszonyok jószágit elő-bezélgetni, mint az kiktől mindnyájan kezdetünk eredni, kik által emberi Nem szokott szaporodni.

Kiktől függ házunk népe s' annak ékecsége, életünk segedelme és gyönyörűsége, szívünk vigasztalása, fogyatlan öröme, minden-féle dolgunknak aszszony színe s' díze,

Légyen

Legyen vége azért itt beizeigerelemnek, a izzonyok tiro-
latok irott énekemnek, meg-botsáffatok kérlek erőtlenségem-
nek, mind örökké áldalak s' ajánlak Istennek.

Mikor az hat száz felett ezer el-tölt volna, és harmintz a-
zok után változva forgana, az virágzó iffiúság nekem-is szol-
gálna, ez Verseket rendelém hírül hogy maradna.

V E G E.

